18/10/2022

«Πρόσφυγες και μετανάστες. Εχθροί μας ή φίλοι μας;»: Ηλίας Λιαμής – Χρήστος Νάκης συζητούν

/ Ενορίες

Ένας άνθρωπος που βοηθάει καρδιακά, βοηθάει όλους, και τους Έλληνες, και τους πρόσφυγες, και τους μετανάστες, και όλο τον κόσμο. Βοηθάει τον συνάνθρωπό του, όπου υπάρχει ανάγκη.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του **Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς** και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 17 Οκτωβρίου, ο **κ. Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας**, φιλοξένησε τον **κ. Χρήστο Νάκη**, με μεγάλη εμπειρία σε δράσεις στο δρόμο (streetwork), καθώς ασχολείται συστηματικά με την αστεγία και το προσφυγικό, σε μια συζήτηση με θέμα «Πρόσφυγες και μετανάστες. Εχθροί μας ή φίλοι μας; Η νέα πραγματικότητα στην Ελλάδα μετά το προσφυγικό κύμα το 2014-2016.».

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το διαδικτυακό τηλεοπτικό κανάλι **Pemptousia TV** και την εκπομπή «Ό,τι Καλόν».

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το κανάλι του **«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»** στο YouTube.

Ο **κ. Νάκης** αναφέρθηκε στην πορεία που οδήγησε στην δημιουργία μίας μεγάλης ομάδας εθελοντών με την επωνυμία «Πλησίον», που αναπτύσσει δράσεις κοινωνικής φροντίδας, εδώ και πολλά χρόνια.

Για τον ίδιο, έγινε μέρος της καθημερινότητας του, μια εναγώνια προσπάθεια και μία διαρκής εγρήγορση, για συμπαράσταση στους ανθρώπους που καταφθάνουν στην πατρίδα μας με τρομερές ανάγκες και απίστευτη εξαθλίωση.

Όπως περιέγραψε ο **κ. Νάκης**, διαπίστωσε ένα κενό στη ζωή του και στην αναζήτηση του να γεμίσει αυτό το κενό, κάποια στιγμή, πριν από περίπου 17 χρόνια, βρέθηκε ένα χειμωνιάτικο βράδυ στο κέντρο της Αθήνας, όπου ένας άνθρωπος του ζητούσε ζεστό φαγητό. Η ανταπόκριση αυτού του ανθρώπου στη συνέχεια, ήταν τέτοια που τον έκανε να ξεκινήσει με κάποιους φίλους του, να μοιράζουν φαγητό τα βράδια.

Αυτό εξελίχθηκε και μέσα από αυτήν την διαδικασία, υπήρξε μία τεράστια εσωτερική αλλαγή και διαπίστωσε ότι τελικά βοηθήθηκε ο ίδιος, κάτι που εξακολουθεί να τον συναρπάζει και να τον αλλάζει.

«Στην περίπτωση την δική μας, και με τους ανθρώπους που έχω συνεργαστεί, βλέπω ότι κανείς πρέπει να κοιτάξει και διαφορετικά τα πράγματα. Δηλαδή δεν είναι απλά να δώσεις σε κάποιον κάτι, αλλά αυτό που έχει αξία είναι να δώσεις κάτι από την ψυχή σου, να νιώσει ο άλλος ότι νοιάζεσαι γι' αυτόν.»

Αν κάποιος αποφασίσει να ανοίξει το οπτικό του πεδίο, συνέχισε ο κ. **Νάκης**, εκ των πραγμάτων θα δει με μεγάλη έκπληξη, πολλούς και διαφορετικούς κόσμους, ανάγκες, συσσωματώσεις ανθρώπων. Θα δει διαφορετικά πράγματα που θα του διευρύνουν την αντίληψη του με έναν εκπληκτικό τρόπο.

Για ένα χρονικό διάστημα, συνεχίστηκε η προσπάθεια με αυτόν τον τρόπο, την διανομή φαγητού από μια παρέα φίλων στην περιοχή της Ομόνοιας, στα παιδιά που ήταν στις ουσίες και κορυφώθηκε στο λιμάνι του Πειραιά, την περίοδο 2014-16, με το προσφυγικό κύμα.

Σε πρώτο στάδιο οι δράσεις αφορούσαν την προσφορά φαγητού, ρούχων, ιατρικής βοήθειας και σε δεύτερο στάδιο την βοήθεια προς τους πρόσφυγες για τα χαρτιά τους και τις διαδικασίες που απαιτούνταν.

Η παρέα αυτών των ανθρώπων, απέκτησε εκατοντάδες καινούργιους ενεργούς φίλους και υπάρχει ανοιχτή γραμμή με έναν τεράστιο αριθμό ανθρώπων, εντελώς διαφορετικών. Γιατί, όπως τόνισε χαρακτηριστικά ο **κ. Νάκης**, *«υπάρχει μέσα σε κάθε άνθρωπο, κάτι βαλμένο που έχει σχέση με την αγάπη, που ενεργοποιεί και ενώνει τους ανθρώπους»*.

Την περίοδο του προσφυγικού προβλήματος, μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας είχε εμπλακεί με διάφορους τρόπους. Και παρά την δύσκολη περίοδο των μνημονίων, πολλοί άνθρωποι, ακόμα και άνεργοι, έγιναν ενεργοί πολίτες συμμετείχαν, βοήθησαν, πρόσφεραν και τελικά βοηθήθηκαν και οι ίδιοι. Η συνεργασία όλων έγινε με έναν εκπληκτικό τρόπο και ήταν μία πρωτόγνωρη διαδικασία.

«Ένας άνθρωπος που βοηθάει καρδιακά, βοηθάει όλους, και τους Έλληνες, και τους πρόσφυγες, και τους μετανάστες, και όλο τον κόσμο. Βοηθάει τον συνάνθρωπό του, όπου υπάρχει ανάγκη.»

Είναι μία όμορφη εικόνα μίας άλλης Ελλάδας, όπου υπάρχουν πάρα πολλοί, και νέα παιδιά, μαθητές, φοιτητές, επιστήμονες, οι οποίοι είναι καθημερινά σε εγρήγορση.

Οι άνθρωποι στους οποίους προσφέρουν την αρωγή τους, ανήκουν μεν σε διαφορετικές κατηγορίες, αλλά πάντοτε βλέπουν έναν άνθρωπο απέναντι τους ο

οποίος έχει ανάγκη, ότι κι αν είναι κι απ’ όπου κι αν προέρχεται.

Μιλώντας για τους τρόπους προσέγγισης, ο **κ. Νάκης** περιέγραψε πως ένα από τα πρώτα πράγματα που έκαναν, ήταν ότι έτρωγαν μαζί με τους ανθρώπους, και τους Έλληνες άστεγους και τους πρόσφυγες, και αυτό δημιουργούσε μία ισότητα.

«Ο τρόπος προσέγγισης πρέπει να έχει ταπείνωση, καλοσύνη και με την συναίσθηση πως μπορεί ο καθένας να βρεθεί σε αυτήν την θέση. Για να προσεγγίσεις έναν άνθρωπο, επειδή δεν ξέρεις ποιος είναι, οφείλεις να είσαι στο επίπεδο του.»

Σχετικά με την αντιμετώπιση της διαφορετικότητας στους πρόσφυγες, που προέρχονται από εντελώς διαφορετικά περιβάλλοντα πολιτιστικά και θρησκευτικά, ο **κ. Νάκης** σημείωσε πως *«αν έχεις την αίσθηση της ταυτότητας σου και την ξέρεις, η διαφορετική ταυτότητα εμπλουτίζει την ζωή σου, δεν την φοβάσαι.»*

Μιλώντας για το μέλλον και ιδίως για τα νέα παιδιά, σημείωσε πως είναι σημαντικό να δουν τους μεγαλύτερους σε μία διαδικασία μετάνοιας. Υπάρχει ο φόβος για τους πρόσφυγες και δεν ασχολούμαστε με την βίαιη είσοδο της τεχνολογίας που είχε ως αποτέλεσμα να μην επικοινωνούμε με τους δικούς μας ανθρώπους, καταρχήν.

«Να μπούμε σε μία διαδικασία αλλαγής, να σε δει το παιδί σου να κάνεις κάτι. Από τα απλά μέχρι τα σοβαρά, στην προσωπική μας ζωή και μέχρι την έννοια του πλησίον, είτε είναι πρόσφυγας ή Έλληνας. Και μετά τα παιδιά, τα οποία είναι ένα σφουγγάρι, βλέποντας σε εμάς κάτι, θα μπουν σε μίαν άλλη διαδικασία. Όλοι μας θέλουμε έναν κόσμο καλύτερο και είναι στο χέρι μας να το πετύχουμε, μέσα από μικρά καθημερινά πράγματα.»

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)